
Zuzana Matisovská

Většina věcí a dění ke mně padá z nebe

Poznávacím znamením **Zuzany Matisovské** jsou prý její socialistické bílé cvičky na nohou, ve kterých tiše našlapuje chodbami Katolické teologické fakulty UK. Doktorandka teologie zde pracuje na studijním oddělení, je členkou studentského spolku Copertino, pořádá na fakultě diskuzní večery se studenty a také se stará o kurzy celoživotního vzdělávání.

Semináře pokrývají oblast katolické teologie a pastorační, dějin umění a dějin evropské kultury. „Účastní se jich lidé různého věku, pocházející z různých sociálních a pracovních prostředí. Od toho se odvíjí jejich motivace studovat – chtějí například tvořivě strávit stáří nebo si rozšířit znalosti pro zkvalitnění své práce. Podstatnou součástí mé práce je i naslouchání lidem, kteří přicházejí,“ říká o jednom z aspektů setkávání Matisovská.

Jako doktorandka se chystá jeden z kurzů i sama vést a to hned na dosti neobvyklém místě - ve vazební věznici Praha-Ruzyně, kde KTF UK organizuje semináře už několik let. Drobná pětadvacetiletá slečna však nemá z kontaktu s odsouzenými zločinci přehnané obavy. „Jsou to lidé jako my a studium teologie nemá být jen o knihách ale také dialogem s živými lidmi. Každý z nich má pro studium samozřejmě své pragmatické důvody, nicméně teologie je natolik specifická, že tam nebudou jen z čistého kalkulu,“ říká o jedenácti věznicích, kteří se do kurzu přihlásili letos.

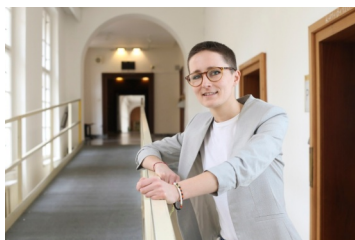

A jaká byla Zuzanina cesta k teologii? „Nejsem typ člověka, který by měl nějaký sofistikovaný plán pro život, takto vůbec nefunguji. Teologie mě oslovila tím, že jsem v ní viděla tři důležité prvky: čtení, přemýšlení, a naslouchání. A to jsou aspekty, které jsou pro mě v životě velmi důležité,“ říká Matisovská, která sama pochází z katolické rodiny.

„Maminka nás k víře vychovávala. Ale každý ji musí postupem času uchopit po svém,“ vypráví dívka z malého města na východním Slovensku, kde je víra silně zakořeněna. Pro studium si však vybrala Českou republiku.

„Slovenské školy nemají dobré jméno ani dostačující úroveň teologie. Zároveň jsem chtěla zkusit něco nového a být odkázána sama na sebe. Zpočátku to bylo těžké, protože jsem na Slovensku měla zázemí a přátele. Ale mám ráda výzvy a nikdy jsem toho nelitovala, velmi mi ta změna pomohla.“

V Praze žije Zuzana šest let a za tu dobu se nepohybovala jen v uzavřené bublině lidí se stejným vyznáním. „Než jsem nastoupila na studijní oddělení, chodila jsem lidem uklízet, pracovala v kavárně nebo po nocích na poště. A tam všude jsem potkávala lidi, kteří nemají zkušenost s náboženským nebo intelektuálním prostředím. Zato mají svůj pohled na věci kolem – a i to je obohacující,“ je vděčná za každou životní zkušenost.

Pochopitelně se nevyhnula setkáním se stereotypními předsudky, ale brala je s nadhledem. „Někteří lidé mají pocit, že jsme omezováni jen samými zákazy. Ptají se, čím mě víra obohacuje a jak mě to v životě posouvá. A k čemu mi to vlastně je a jestli ze mě bude kněžka,“ směje se. „Já nejsem typ, který by silou přesvědčoval ostatní. Netlačím na nikoho, aby změnil názor.“

Stejný postoj zastává i při pořádání pravidelných diskuzních večerů na půdě fakulty, kde se setkávají studenti i vyučující. „Ten nápad vznikl asi před rokem a vize je scházet se jednou měsíčně v prostorách fakulty a diskutovat o tématech, na která jindy není čas. Vždy pozveme někoho, kdo má na začátku krátký příspěvek a poté probíhá diskuse,“ prozrazuje Matisovská. Cílem je vtáhnout do dění především studenty a hovor se stáčí různými směry – na život v církvi, historii a dějiny umění, nebo homosexualitu v církvi.

Prakticky vše ze života Zuzany Matisovské se točí kolem víry. „Lidé se mi smějí, že všechno co dělám, nějak souvisí s teologií. Ale ona tak nějak zasahuje do všech aspektů života. Občas třeba chodím hlídat miminko, pomáhám také jedné handicapované slečně. Ke všemu jsem se ovšem dostala úplně náhodou, ke mně zkrátka většinou věci padají z nebe,“ usmívá se skromně. A to ještě nezmínila další své aktivity mimo univerzitu, na něž upozornili její nadřízení. Například břímování. „Psala jsem na toto téma diplomovou práci a na jedné slovenské farnosti jsem potkala skupinku mladých lidí, kteří měli o břímování zájem. Spolu jsme procházeli různé oblasti víry a já se jim snažila k tomu něco sdělit. Společně jsme četli Písmo a probírali věci, o kterých se třeba v rodinách tolik nemluví,“ vysvětluje Matisovská. A kdo v případě potřeby naslouchá mladé doktorandce? „Jedna ze zásadních otázek, když jsem se rozhodovala, jestli studovat doktorát, byla, zda jsou tu lidé, kteří mě naučí jak té práci a metodě, tak i správnému přístupu a zároveň budou pro můj život všeobecně inspirativní. A takové jsem na KTF UK našla a každý z nich je nějakým způsobem vzácný. To je pro mě ten největší přínos,“ říká na závěr.

Mgr. Zuzana Matisovská

Absolvovala obor Katolická teologie na Katolické teologické fakultě UK, v současnosti je zde doktorandkou. Na KTF je členkou studentského spolku Copertino, pořádá diskuzní večery se studenty, a stará se o kurzy Celoživotního vzdělávání.

Text: Jiří Novák • Foto: Martin Pinkas, Jiří Novák